

POSTANOWIENIE SĄDU (siódma izba w składzie powiększonym)

z dnia 21 września 2011 r.*

W sprawie T-1/10

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), z siedzibą w Brukseli (Belgia),

SNF SAS, z siedzibą w Andrézieux-Bouthéon (Francja),

reprezentowane początkowo przez adwokata K. Van Maldegema, P. Sellara, sollicitor
oraz adwokata R. Canę, następnie przez K. Van Maldegema oraz R. Canę,

strona skarżąca,

przeciwko

Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), reprezentowanej przez M. Heikkilę
oraz W. Broere'a, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez
adwokata J. Stuycka,

strona pozwana,

* Język postępowania: angielski.

popieranej przez

Królestwo Niderlandów, reprezentowane przez C. Wissels, J. Langer, Y. de Vriesa oraz M. de Ree, działających w charakterze pełnomocników,

oraz przez

Komisję Europejską, reprezentowaną początkowo przez P. Olivera oraz G. Wilmsa, a następnie przez P. Olivera oraz E. Manhaeve'a, działających w charakterze pełnomocników,

interwencji,

mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA o identyfikacji akrylamidu (WE nr 201-173-7) jako substancji spełniającej kryteria, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1), zgodnie z art. 59 tego rozporządzenia,

SĄD (siódma izba w składzie powiększonym),

w składzie: A. Dittrich (sprawozdawca), prezes, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek i J. Schwarcz, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

Postanowienie

Okoliczności powstania sporu

- 1 Pierwszy skarżący, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), jest europejskim ugrupowaniem interesów gospodarczych z siedzibą w Belgii. Reprezentuje ono interesy spółek zajmujących się produkcją lub przywozem polielektrolitów, poliakrylamidu lub innych polimerów zawierających akrylamid. Spółki będące członkami pierwszego skarżącego są również użytkownikami akrylamidu oraz producentami lub importerami akrylamidu lub poliakrylamidu. Wszyscy producenci akrylamidu w Unii Europejskiej są członkami pierwszego skarżącego.
- 2 Druga skarżąca, SNF SAS, jest spółką będącą członkiem pierwszego skarżącego. Prowadzi ona działalność polegającą przede wszystkim na wytwarzaniu akrylamidu i poliakrylamidu oraz ich sprzedaży bezpośrednio klientom. Spółka posiada zakłady produkcyjne we Francji, Stanach Zjednoczonych, Chinach i Korei Południowej.

- 3 Polielektrolity to polimery rozpuszczalne w wodzie, syntetyczne, organiczne, które są wytwarzane z różnych monomerów, do których należy akrylamid. Są one używane, na przykład, do oczyszczania wody pitnej i ścieków, w produkcji papieru i wydobyciu minerałów szlachetnych.

- 4 Poliakrylamid jest polimerem powstającym przez polimeryzację monomeru akrylamidu, który jest najczęściej stosowany do oczyszczania wody, w przemyśle papierniczym, przemyśle wydobywczym, przemyśle naftowym, rolnictwie, jako dodatek włókienniczy oraz w branżach produktów kosmetycznych i do pielęgnacji ciała.

- 5 W dniu 25 sierpnia 2009 r. Królestwo Niderlandów przekazało Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) dokumentację, którą opracowało w odniesieniu do identyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej kryteria, o których mowa w art. 57 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1), zmienionego następnie zwłaszcza rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE (Dz.U. L 353, s. 1), odnosząc się do klasyfikacji akrylamidu jako substancji rakotwórczej kategorii 2 i mutagennej kategorii 2 w części 3 załącznika VI do rozporządzenia nr 1272/2008. W dniu 31 sierpnia 2009 r. ECHA opublikowała na swojej stronie internetowej opinię wzywającą zainteresowane strony do przedłożenia ich uwag w przedmiocie opracowanej dokumentacji dotyczącej akrylamidu. W tym samym dniu ECHA wezwała również właściwe władze innych państw członkowskich do przedłożenia uwag na ten temat.

- 6 Po otrzymaniu uwag na temat odnośnej dokumentacji, w szczególności od pierwszego skarżącego, i odpowiedzi Królestwa Niderlandów na rzucone uwagi ECHA przekazała dokumentację komitetowi państw członkowskich, który w dniu 27 listopada 2009 r. doszedł do jednomyślnego porozumienia w przedmiocie identyfikacji akrylamidu jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy z takiego powodu, że akrylamid spełnia kryteria, o których mowa w art. 57 lit. a) i b) rozporządzenia nr 1907/2006.

- 7 W dniu 7 grudnia 2009 r. ECHA opublikowała komunikat prasowy, w którym ogłosiła, po pierwsze, że komitet państw członkowskich doszedł do jednomyślnego porozumienia w przedmiocie identyfikacji akrylamidu i czternastu innych substancji jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, ponieważ substancje te spełniają kryteria, o których mowa w art. 57 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz, po drugie, że lista substancji zidentyfikowanych w celu ich ostatecznego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia nr 1907/2006 (zwana dalej „listą substancji kandydackich”) zostanie formalnie zaktualizowana w styczniu 2010 r. W dniu 22 grudnia 2009 r. dyrektor wykonawczy ECHA wydał decyzję ED/68/2009, której wejście w życie było przewidziane na dzień 13 stycznia 2010 r., o umieszczeniu rzuconych piętnastu substancji na liście substancji kandydackich z dniem 13 stycznia 2010 r.

Przebieg postępowania i żądania stron

- 8 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 4 stycznia 2010 r. skarżący wnieśli skargę o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA o identyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej kryteria, o których mowa w art. 57 rozporządzenia nr 1907/2006, zgodnie z postanowieniami art. 59 tego rozporządzenia (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

- 9 W oddzielnym piśmie, złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 5 stycznia 2010 r., drugi skarżący złożył wniosek w przedmiocie środka tymczasowego, w którym, wnosił zasadniczo do prezesa Sądu o zawieszenie wykonania zaskarżonej decyzji.

- 10 Postanowieniem Prezesa Sądu z dnia 11 stycznia 2010 r. zawieszono wykonanie zaskarżonej decyzji do czasu wydania postanowienia kończącego postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego. W następstwie wydania postanowienia dyrektor wykonawczy ECHA zawiesił wpisanie akrylamidu na listę substancji kandydackich.
- 11 W oddzielnym piśmie złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 17 marca 2010 r. ECHA podniosła zarzut niedopuszczalności na podstawie art. 114 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.
- 12 Postanowieniem Prezesa Sądu z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie T-1/10 R PPG i SNF przeciwko ECHA, niepublikowanym w Zbiorze, wniosek w przedmiocie środka tymczasowego drugiego skarżącego został oddalony, a kwestię kosztów pozostawiono do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
- 13 W następstwie wydania postanowienia ECHA opublikowała w dniu 30 marca 2010 r. listę substancji kandydackich zawierającą akrylamid.
- 14 Pismami, które zostały wpisane do rejestru w sekretariacie Sądu, odpowiednio w dniach 19 i 20 kwietnia 2010 r., Komisja Europejska i Królestwo Niderlandów złożyły wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów popierających żądania ECHA. Postanowieniem prezesa ósmej izby Sądu z dnia 8 czerwca 2010 r. wnioski te, po wysłuchaniu stron głównych, zostały uwzględnione.
- 15 Skarżący przedłożyli swoje uwagi w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności w dniu 4 maja 2010 r.
- 16 Pismami złożonymi odpowiednio w dniach 17 i 25 maja 2010 r. skarżący złożyli wniosek o objęcie klauzulą poufności ich pism w odniesieniu do interwenientów. Wniosek ten nie został podważony.

- 17 Komisja Europejska i Królestwo Niderlandów przedłożyły uwagi interwenientów, ograniczone do kwestii dopuszczalności, odpowiednio w dniach 3 i 5 sierpnia 2010 r. Pismami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniach 1 i 4 października 2010 r. strony główne przedstawiły swe uwagi dotyczące tych dokumentów.
- 18 Ponieważ zmienił się skład izb Sądu, sędzia sprawozdawca został przydzielony do siódmej izby, której w rezultacie przydzielono niniejszą sprawę. Postanowieniem z dnia 30 marca 2011 r. Sąd, zgodnie z art. 51 § 1 regulaminu postępowania, przekazał niniejszą sprawę siódmej izbie w składzie powiększonym.
- 19 W skardze skarżący wnoszą do Sądu o:
- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
  - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
  - obciążenie ECHA kosztami postępowania;
  - zarządzenie wszelkich innych środków uznanych za niezbędne.
- 20 W swoim zarzucie niedopuszczalności ECHA wnosi do Sądu o:
- uznanie skargi za niedopuszczalną;
  - obciążenie skarżących kosztami postępowania.

- 21 W swoich uwagach odnoszących się do zarzutu niedopuszczalności skarżący wnoszą do Sądu o oddalenie zarzutu niedopuszczalności skargi.
- 22 Komisja wnosi do Sądu o odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej.
- 23 Królestwo Niderlandów wnosi do Sądu o uznanie skargi za niedopuszczalną oraz obciążenie skarżących kosztami postępowania.

Co do prawa

- 24 Zgodnie z art. 114 §§ 1, 4 regulaminu postępowania, jeżeli jedna ze stron o to wnosi, Sąd może orzec w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności bez rozpatrywania istoty sprawy. Zgodnie z art. 114 § 3, jeżeli Sąd nie zadecyduje inaczej, pozostała część postępowania odbywa się ustnie. W niniejszej sprawie Sąd ocenia, iż akta sprawy dają mu wystarczająco jasny na nią pogląd, a zatem otwieranie procedury ustnej nie jest konieczne.
- 25 Na poparcie swych żądań ECHA podnosi trzy zarzuty niedopuszczalności oparte na charakterze zaskarżonej decyzji, na braku interesu prawnego skarżących oraz na fakcie, że zaskarżona decyzja, nie będąc aktem regulacyjnym w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE, nie dotyczy indywidualnie skarżących.
- 26 Komisja popiera argumentację ECHA odnośnie do charakteru zaskarżonej decyzji i faktu, że zaskarżona decyzja nie dotyczy skarżących bezpośrednio. Podnosi również, że skarga nie spełnia wymogów art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania, ponieważ nie jest zrozumiała.

- 27 Królestwo Niderlandów popiera wszystkie zarzuty niedopuszczalności podniesione przez ECHA.

W przedmiocie poszanowania wymogów art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania

- 28 Komisja twierdzi, że skarga nie jest zrozumiała i nie spełnia wymogów art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania. W istocie skarżący, którzy wnieśli w skardze o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA z dnia 7 grudnia 2009 r. o identyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej kryteria zawarte w art. 57 rozporządzenia nr 1907/2006, nie wskazali dostatecznie zaskarżonego aktu. Zdaniem Komisji akt, o którym mowa w komunikacie prasowym ECHA z dnia 7 grudnia 2009 r., nie był decyzją ECHA o identyfikacji akrylamidu, lecz czynnością podjętą przez komitet państw członkowskich w ramach postępowania prowadzącego do identyfikacji przez ECHA.
- 29 Prawdą jest, że ECHA nie podniosła tego zarzutu niedopuszczalności. Komisja, jako interwenient, nie jest uprawniona do podniesienia zarzutu niedopuszczalności niepodniesionego przez stronę, którą popiera (zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 17 czerwca 1998 r. w sprawie T-174/95 Svenska Journalistförbundet przeciwko Radzie, Rec. s. II-2289, pkt 77, 78).
- 30 Jednakże z uwagi na to, że przesłanki dopuszczalności skargi i zawarte w niej zarzuty należą do bezwzględnych przesłanek procesowych, Sąd może zbadać je z urzędu, zgodnie z art. 113 regulaminu postępowania (zob. podobnie wyroki Sądu: z dnia 9 września 2009 r. w sprawie T-437/05 Brink's Security Luxembourg przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-3233, pkt 54; z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-63/06 Evropaiki Dynamiki przeciwko OEDT, niepublikowany w Zbiorze, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 31 Zgodnie z art. 21 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości mającego zastosowanie do postępowania przed Sądem zgodnie z art. 53 akapit pierwszy tego statutu i art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania skarga powinna zawierać wskazanie przedmiotu sporu. Wskazanie to powinno być wystarczająco zrozumiałe i dokładne, aby umożliwić stronie pozwanej przygotowanie swojej obrony, a Sądowi wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi, w razie potrzeby, bez dodatkowych informacji na jej poparcie (wyrok Sądu z dnia 18 września 1996 r. w sprawie T-387/94 Asia Motor France i in. przeciwko Komisji, Rec. s. II-961, pkt 106; postanowienia Sądu z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie T-369/03 Arizona Chemical i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-5839, pkt 120; z dnia 8 lutego 2010 r. w sprawie T-481/08 Alisei przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-117, pkt 89).
- 32 W niniejszej sprawie skarga spełnia te wymogi w odniesieniu do przedmiotu sporu. W istocie bowiem strony skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA o identyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej kryteria zawarte w art. 57 rozporządzenia nr 1907/2006, zgodnie z art. 59 tego rozporządzenia. Następnie uściślają one, że z uwagi na tę decyzję, która została wydana w dniu 7 grudnia 2009 r. przez komitet państw członkowskich, a mianowicie organ ECHA, i która została podana do ich wiadomości przez komunikat prasowy ECHA tego samego dnia, substancja ta powinna zostać wpisana na listę substancji kandydackich opublikowaną na stronie internetowej ECHA w styczniu 2010 r.
- 33 Nie ulega wątpliwości, że komitet państw członkowskich osiągnął jednomysłne porozumienie dotyczące identyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej kryteria zawarte w art. 57 rozporządzenia nr 1907/2006 w dniu 27 listopada 2009 r., nie zaś w dniu 7 grudnia 2009 r. Jednakże z uwagi na fakt, iż komunikat prasowy ECHA z dnia 7 grudnia 2009 r. wskazał, że komitet państw członkowskich zidentyfikował odnośne substancje w dniu 7 grudnia 2009 r., i na fakt, że porozumienie tego komitetu nie zostało opublikowane przez ECHA, strony skarżące nie były w stanie wskazać w skardze prawidłowej daty porozumienia komitetu państw członkowskich. Po tym, jak zostali poinformowani o prawidłowej dacie w drodze podniesionego przez ECHA zarzutu niedopuszczalności, skarżący wskazali ją w swoich uwagach dotyczących tego zarzutu.

- 34 Zatem wynika w sposób wystarczający pod względem prawnym ze skargi, że przedmiotem sporu jest akt ECHA, wynikający z postępowania określonego w art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006 o identyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej kryteria zawarte w art. 57 rozporządzenia, którego treść została określona przez jednomyślne porozumienie komitetu państw członkowskich ECHA w dniu 27 listopada 2009 r. i który miał zostać wykonany poprzez umieszczenie akrylamidu na liście substancji kandydackich opublikowaną na stronie internetowej ECHA, które było przewidziane na dzień 13 stycznia 2010 r., a ostatecznie miało miejsce w dniu 30 marca 2010 r. Powołując się na jednomyślne porozumienie komitetu państw członkowskich z 2009 r. i umieszczenie akrylamidu na rzeczony opublikowanej liście, skarżący w sposób jednoznaczny wskazali przedmiot sporu.
- 35 Wynika stąd, że ten zarzut niedopuszczalności powinien zostać oddalony.

W przedmiocie zarzutu niedopuszczalności wywodzonego z charakteru zaskarżonej decyzji

- 36 ECHA i interwenienci podnoszą w istocie, że skarżący, powołując się na jednomyślne porozumienie komitetu państw członkowskich ECHA osiągnięte w dniu 27 listopada 2009 r., zaskarżyli akt przygotowawczy, którego celem nie było wywołanie skutków prawnych wobec osób trzecich w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy zdanie drugie TFUE. Zdaniem ECHA, aktem wywołującym potencjalne skutki prawne jest publikacja zaktualizowanej listy substancji kandydackich na stronie internetowej ECHA zgodnie z art. 59 ust. 10 rozporządzenia nr 1907/2006. Zdaniem Komisji i Królestwa Niderlandów aktem końcowym procedury określonej w art. 59 tego rozporządzenia jest decyzja dyrektora wykonawczego ECHA o umieszczeniu substancji na liście substancji kandydackich zgodnie z art. 59 ust. 8.

- 37 Skarżący odpierają te argumenty, twierdząc, że zaskarżona decyzja jest środkiem, który określa ostateczne stanowisko ECHA w odniesieniu do identyfikacji akrylamidu jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy i jej umieszczenia na liście substancji kandydackich. Z art. 59 ust. 8 rozporządzenia nr 1907/2006 wynika, że elementem kluczowym postępowania określonego w tym artykule jest porozumienie w zakresie identyfikacji. Późniejsze umieszczenie na liście substancji kandydackich jest automatyczną konsekwencją decyzji identyfikującej substancję jako wzbudzającą szczególnie duże obawy. Podobnie publikacja i aktualizacja listy substancji kandydackich zgodnie z art. 59 ust. 10 tego rozporządzenia powinny być wykonywane automatycznie w momencie, gdy została podjęta decyzja w sprawie umieszczenia danej substancji na liście.
- 38 Zgodnie z postanowieniami art. 263 akapit pierwszy zdanie drugie TFUE przedmiotem skargi mogą być akty wydane przez organy lub jednostki organizacyjne Unii zmierzające do wywarcia skutków prawnych wobec osób trzecich.
- 39 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności mogą być, niezależnie od ich charakteru czy formy, wszystkie wydane przez instytucje lub jednostki organizacyjne Unii akty zmierzające do wywarcia skutków prawnych (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 31 marca 1971 r. w sprawie 22/70 Komisja przeciwko Radzie, Rec. s. 263, pkt 42; z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawach połączonych C-138/03, C-324/03 i C-431/03 Włochy przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-10043, pkt 32; postanowienie Sądu z dnia 14 lipca 2008 r. w sprawie T-322/06 Espinosa Labella i in. przeciwko Komisji, niepublikowane w Zbiorze, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 40 Jeśli chodzi o akty bądź decyzje, których opracowanie odbywa się w kilku etapach, w szczególności w ramach procedury wewnętrznej, to zasadniczo jedynie działania, które w sposób definitywny określają stanowisko instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii w momencie zakończenia owej procedury, stanowią akty, zaskarżalne w drodze skargi o stwierdzenie nieważności. Z tego wynika, że działania wstępne lub o charakterze czysto przygotowawczym nie mogą być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności (zob. wyrok Trybunału z dnia 11 listopada 1981 r.

w sprawie 60/81 IBM przeciwko Komisji, Rec. s. 2639, pkt 10; wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawach połączonych T-355/04 i T-446/04 Co-Frutta przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-1, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).

41 W niniejszej sprawie nie jest konieczne, aby Sąd orzekł w przedmiocie argumentacji dotyczącej podnoszonego przygotowawczego charakteru jednomyślnego porozumienia komitetu państw członkowskich, skoro zaskarżona decyzja nie zmierzała do wywołania skutków prawnych wobec osób trzecich w rozumieniu przytoczonego w pkt 39 powyżej orzecznictwa w chwili, gdy powinna być oceniana dopuszczalność niniejszej skargi, a mianowicie w chwili wniesienia skargi (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawach połączonych C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 i C-22/01 Hiszpania przeciwko Radzie, Rec. s. I-3439, pkt 23; postanowienie Sądu z dnia 7 września 2010 r. w sprawie T-539/08 Etimine i Etiproducts przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-4017, pkt 76).

42 W istocie akt identyfikacji substancji wynikający z procedury określonej w art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006 może z pewnością spowodować powstanie, w szczególności, obowiązków informacyjnych ustanowionych w art. 7 ust. 2, w art. 31 ust. 1 lit. c) i art. 31 ust. 3 lit. b), a także w art. 33 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia. Przepisy te odnoszą się do substancji zidentyfikowanych zgodnie z art. 59 ust. 1 rzeczonoego rozporządzenia lub do substancji umieszczanych lub znajdujących się na liście sporządzonej zgodnie z art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia. Wskazują one zatem zobowiązania prawne wynikające z aktu będącego rezultatem procedury określonej w art. 59 tego rozporządzenia.

43 Jednakże należy przypomnieć, że procedura przewidziana w art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006, polegająca na identyfikacji substancji spełniających kryteria określone w art. 57 rozporządzenia oraz na ustanowieniu listy substancji kandydackich, odbywa się w kilku etapach.

- 44 Zatem po tym, jak zostało wszczęte postępowanie w sprawie identyfikacji i po tym, jak ECHA udostępniła dokumentację dotyczącą substancji państwom członkowskim i opublikowała na swojej stronie internetowej opinię, wzywając zainteresowane strony do przekazania posiadanych przezeń informacji (art. 59 ust. 2–4 rozporządzenia nr 1907/2006), państwa członkowskie, ECHA, jak i wszystkie zainteresowane strony mogą przedstawić uwagi dotyczące identyfikacji zaproponowanej w dokumentacji (art. 59 ust. 4, 5 tego rozporządzenia). Jeśli, tak jak w niniejszej sprawie, takie uwagi zostaną przedłożone, ECHA przekazuje dokumentację swojemu komitetowi państw członkowskich i, jeżeli komitet ten osiągnie jednomyślne porozumienie w zakresie identyfikacji, ECHA umieszcza tę substancję na liście substancji kandydackich (art. 59 ust. 7, 8 tego rozporządzenia). Wreszcie, po podjęciu decyzji o umieszczeniu substancji, ECHA publikuje i aktualizuje listę substancji kandydackich na swej stronie internetowej (art. 59 ust. 10 tego rozporządzenia).
- 45 W niniejszej sprawie skarga została wniesiona po dojściu do jednomyślnego porozumienia przez komitet państw członkowskich co do identyfikacji akrylamidu jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy i po wydaniu decyzji przez dyrektora wykonawczego o umieszczeniu tej substancji na liście substancji kandydackich. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę, że wejście w życie tej decyzji zostało przewidziane dopiero na dzień 13 stycznia 2010 r. i że umieszczenie akrylamidu na liście substancji kandydackich zostało również przewidziane na ten dzień, substancja ta nie była jeszcze umieszczona na tej liście w chwili wniesienia skargi.
- 46 Tymczasem, o ile prawdą jest, że z wyrażenia „umieszcza” w art. 59 ust. 8 rozporządzenia nr 1907/2006 wynika, że organowi ECHA odpowiedzialnemu za umieszczenie substancji na liście substancji kandydackich nie przysługuje żaden zakres swobodnego uznania w odniesieniu do tego umieszczenia, ponieważ następuje ono automatycznie po osiągnięciu porozumienia przez komitet państw członkowskich, o tyle nie zmienia to faktu, że przed umieszczeniem substancji na liście substancji kandydackich na podstawie tego przepisu akt identyfikacji substancji jako wzbudzającej szczególnie duże obawy, wynikający z procedury określonej w art. 59 tego rozporządzenia, nie zmierza do wywołania wiążących skutków prawnych wobec osób trzecich w rozumieniu przytoczonego w pkt 39 powyżej orzecznictwa.

47 W istocie, po pierwsze, obowiązki informacyjne wynikające z aktu będącego wynikiem procedury, o której mowa w art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006, przewidziane w art. 7 ust. 2, w art. 31 ust. 1 lit. c), art. 31 ust. 3 lit. b), a także w art. 33 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia, odwołują się, po pierwsze, do substancji zidentyfikowanych zgodnie z art. 59 ust. 1 rzeczonoego rozporządzenia, a po drugie, do substancji umieszczanych lub znajdujących się na liście substancji kandydackich. Z rozporządzenia nr 1907/2006 nie wynika, że prawodawca miał na celu to, aby osoby, których dotyczą te obowiązki, wypełniały je na różnych etapach procedury określonej w art. 59 tego rozporządzenia. Natomiast z tytułu art. 59 tego rozporządzenia „Identyfikacja substancji, o których mowa w art. 57 [rzczonego rozporządzenia]” wynika, że prawdziwym celem procedury przewidzianej w tym artykule jest ostateczna identyfikacja substancji spełniających kryteria określone w art. 57 rozporządzenia. Z art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia, który odnosi się do art. 59 ust. 2–10, jeżeli chodzi o procedurę identyfikacji, wynika, że umieszczenie substancji na liście substancji kandydackich, o której mowa w art. 59 ust. 8, stanowi integralną część tej procedury. Odniesienia, po pierwsze, do substancji zidentyfikowanych zgodnie z art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia, a po drugie, do substancji umieszczanych lub znajdujących się na liście substancji kandydackich, nie mogą zatem odpowiadać różnym etapom procedury identyfikacji, tak jakby rzeczono zobowiązania nie istniały przed faktycznym umieszczeniem substancji na liście substancji kandydackich.

48 Po drugie, należy zaznaczyć, że w przypadku gdy ECHA nie otrzyma lub nie zgłosi żadnych uwag dotyczących propozycji zidentyfikowania danej substancji jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy, umieszcza ona tę substancję na liście substancji kandydackich (art. 59 ust. 6 rozporządzenia nr 1907/2006). W takim przypadku brak jest etapu identyfikacji w ramach procedury identyfikacji na podstawie art. 59 tego rozporządzenia, przeprowadzanego oddzielnie przez odrębny organ ECHA, taki jak komitet państw członkowskich, lub odrębną instytucję, taką jak Komisja, zgodnie z art. 59 ust. 8, 9. Tymczasem, zważywszy, że moment, od kiedy akt identyfikacji substancji jako wzbudzającej szczególnie duże obawy, wynikający z procedury określonej w art. 59 tego rozporządzenia, zmierza do wywołania skutków prawnych, nie może być uzależniony od przedstawienia uwag przez państwo członkowskie, przez ECHA lub przez zainteresowaną stronę, akt ten może zmierzać

do wywołania skutków prawnych jedynie od umieszczenia danej substancji na liście substancji kandydackich.

- 49 Jeśli chodzi o fakt, iż, zgodnie z art. 59 ust. 10 rozporządzenia nr 1907/2006 ECHA powinna publikować i aktualizować listę substancji kandydackich na swojej stronie internetowej, od chwili gdy podjęta została decyzja dotycząca umieszczenia substancji na liście, należy zaznaczyć, że obowiązki prawne wynikające z aktu identyfikacji substancji jako wzbudzającej szczególnie duże obawy, wynikające z procedury określonej w art. 59 tego rozporządzenia, mogą spoczywać na zainteresowanych osobach jedynie od momentu publikacji listy substancji kandydackich obejmującej tę substancję, ponieważ właśnie od tego momentu osoby te mogą jednoznacznie poznać swoje prawa i obowiązki i podjąć w związku z tym odpowiednie działania (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie C-345/06 Heinrich, Zb.Orz. s. I-1659, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo). Podobnie termin do wniesienia skargi na akt identyfikacji substancji jako wzbudzającej szczególnie duże obawy, wynikający z procedury określonej w art. 59 tego rozporządzenia, może, na mocy art. 263 akapit szósty TFUE, rozpocząć swój bieg dopiero od daty publikacji listy substancji kandydackich zawierającej tę substancję.
- 50 Z uwagi na fakt, że lista substancji kandydackich istnieje tylko na stronie internetowej ECHA, umieszczenie danej substancji na liście dokonuje się w tym samym czasie co jej publikacja w zaktualizowanym brzmieniu. Zatem to jedynie wraz z umieszczeniem na opublikowanej na stronie internetowej ECHA liście substancji kandydackich, akt identyfikacji substancji jako wzbudzającej szczególnie duże obawy, wynikający z procedury określonej w art. 59 tego rozporządzenia, zmierza do wywarcia skutków prawnych.
- 51 W świetle powyższego skargę należy odrzucić jako niedopuszczalną, bez konieczności badania pozostałych zarzutów niedopuszczalności podniesionych przez ECHA.

W przedmiocie kosztów

- 52 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponadto zgodnie § 4 tego artykułu państwa członkowskie oraz instytucje, które wstąpiły do sprawy w charakterze interwenienta, pokrywają własne koszty.
- 53 Ponieważ skarżące przegrały sprawę, należy obciążyć je ich własnymi kosztami, jak również kosztami poniesionymi przez ECHA, zgodnie z jej żądaniem. Koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego zostaną poniesione przez drugą skarżącą, zgodnie z żądaniem ECHA. Królestwo Niderlandów oraz Komisja pokrywają własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (siódma izba w składzie powiększonym)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.**
- 2) **Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) i SNF SAS pokrywają własne koszty, a także koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).**

- 3) **SNF pokrywa koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.**

- 4) **Królestwo Niderlandów oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 21 września 2011 r.

Sekretarz
E. Coulon

Prezes
A. Dittrich